

Cari siuri, av salût, buna sira!
Av salût coi pastur d'ra famija,
dès pr'in pò suma ch' 'n cumpania:
anche noi stuma ben, chi con voi!

E cmensonda "Gilindu", sta sira,
um piàs pròpi fermem a discùri
del facèndi del mond, cari siùri,
e parlèni a la bon-na con voi.

L'Inghiltera l'ha avì 'n spusarisi
ch'a l'è stacc axì 'n gron matrimòni,
invitati impurtònt, omi e doni,
e i l'hon vist tût el mond an TV.

Pò u s'è vist la partènsa pr'el viàgi,
dì per dì j giornàl j'anfurmàvu
s'j eru chì, s'j eru là, 'ndò ch'j andàvu,
u bsugnàva savèj propi tût.

E pensè che pr'el mè matrimòni,
ani fa, ma per me l'è cmè ieri,
sensa trombi, caròsi o bandieri,
j'eru 'n dòj ch'j s'aurìvu 'mac ben.

Us capìs ch'j àvu 'n pò 'd tremarèla,
j'avu 'n dòs el nost robì pi bon-ni,
e 'nt ra Cèsa, còntònda 'l person-ni,
con i spus, ùj sarrà stacc trèi gat.

Pò 'nche noi j'ùma facc u nost viagi:
da ra Cesa, a pè, fin a cà,
mè mujè s'è bitia 'n scusà,
mè 'nt ra stàla e uà cmè ch'el va.

Ot mèjs fa j'hon cercà 'd masè 'l Papa,
j'hon cercà 'd fè murì 'na person-na
che pi brava, pi sonta, pi bon-na
a serchèla 'nt el mond a j'è nent.

L'è mai stonc 'd visitè tûcc i popul,
'na figûra da tûcc ben cunzija
che 'l cunsidera 'l mond 'na famija
e per tûcc el vò 'l ben e la pas.

Dès ch'u stàva 'n poc mèj, pòver Papa,
an Pulònia che gron ciapa-ciapa...
chi da noi j'hon rubà 'n generàl...
el pastis a l'è pròpi mundiàl!

An Egìt u j'è stacc 'n atentàto
per serchè d'armûs-cè cula tèra
e per vighi 'd fèj sòrti 'na guèra
o almènu 'na rivolusìon.

E Sadàt l'era in omi pacifich,
l'era aposta ch'ùj stava 'ns u stòmì:
j'hon facc prèstu a fel fòra, povr'omi,
ma l'Egìt per furtèn-na l'è 'n pàs.

E adès a parlùma d'la Libia:
là u j'è 'l gron colonello Ghedàfi
ch'a l'è nent ancùr stuf 'd fè del gàfi,
'l fà i disaster, pò 'l crèja cmè 'n rìs

A l'aurijsa fè semp ad sò testa,
la part fûrba l'è semper la sòua,
ma cuc dèn, a gnacòndij ra còua,
prèst o tardì u rispònd cmè ch'us dev.

An Iràn mè sò nent se ch'j fàsu,
là j fûsiliu 'n mûg 'd gent tûcc i dì,
o amìs o nemìs, lur ij màsu:
fra cuc mèjs j'è 'n mac pû Komeinì.

Per stidiè quònc anè ch'l'ha Saturno
j'hon mandà 'n mèss al stèili 'n afàri
pèn ad fil angavgnà, machinàri,
ch'el uardèjsa e um spieghèis se cl'ha vist.

Ogni tont ùj n'è j'èn d'isi afàri,
ch'el va sù, u gira 'n pò, po u rabata:
ch'j'aba nent da ciapèmi 'ns plata
aurìs nent ch'um tuchèjs pròpi a mè.

Col midsèn-ni j'hon facc 'na facènda,
'na rifürma ch'as dis "sanitaria",
j'hon ciapà e j'hon tracc tût ant l'aria:
el midsen-ni, i dutùr, j uspidàl.

E xè jên, che "magara" el guariva,
(la prùdènsa, 's capis, l'è mai tròpa),
dès, anvèci, o ch'el crèpa o ch'u s-ciòpa
e poi dop ch'el prutèsta, s'l'è bon!

U j'è stacc la quistion del "paniere":
(el "paniere" l'è nent 'na cavagna,
l'è per cùj quàter sold ch'us guadàgna)
j'hon bità i prèsi fis da per tût.

E xè me coi strachèn e 'l mascherpi,
semp an gir tût u dî fina a sira,
a pos nent aumentèj d'ina lira,
a finès ch'a travàj per giuntèj.

La quistiòn du nost ven con la Fronsa:
in pastis semper longh, mai finì,
j'hon parlà, j'hon tratà abastònsa...
e cul ven l'è diventà tût asì.

A cà mèja u j'è nent is pericul,
j'ho i garsòn ch'j son gent ad caràter:
tût l'asì ch'is la bèjvu 'n pò j àter!,
e xè lur j'hon beivì tût el ven.

S'a uardéjsun ùj n'è 'ncùr del facèndi,
ùj sarrèjs da parlè per in ani,
ma j'ho pòu d'andè ten-mi nt'el cani
e 'nche voi i sarrèj fina stuf.

Pensè 'n pò: a l'è pû 'd 50 ani
che a Nadàl a xì chì s'ancuntrùma
noi e voi: uramai a's cunzùma:
j'ùma 'n pùblich ch'um vò propi ben.

E anlùra a cmensùma Gilindu
coi pastùr, con Gisèp e Maria,
an con jòngel e co u siùr Mesìa
per in pùblich magnifich cmè voi.